

Mathieu Bruls

...Is creatief directeur van Bruls en Co, een bureau voor architectuur, stedelijk ontwerp en interieur.

In 1993 kregen de architect en zijn team de opdracht om het kantoorgebouw aan de toegang tot de Maastrichterbrugstraat om te vormen tot het Carita Fashion Center. Het project, waarin een grote glazen trap als

belangrijkste 'eyecatcher' fungeert, zorgde ervoor dat Bruls en Co in brede kring werd opgemerkt. "Vanaf dan geldt in Maastricht toch vooral dat wat van verre kwam, beter lijkt," verklaart de energieke ontwerper.

"Maastrichtse architecten moeten behoorlijk hun nek uitsteken, willen ze lokaal aan echt interessante opdrachten geraken."

Na de succesvolle oplevering van het Carita Fashion Center volgden meerdere opdrachten in Maastricht, waaronder de horecapanden Marks & Kampstra (nu Café Twee) en De Kadans. Voor beide panden nam het bureau zowel het interieur als het exterieur onder handen. Dat resulteerde in, voor Maastrichtse begrippen, twee zeer eigentijdse en kosmopolitische uitgaansgelegenheden. "Ze waren het resultaat van een oprechte zoektocht naar hedendaagse architectuur. In elk geval grepen we niet terug naar een nostalgisch soort retro: daar zit wat mij betreft geen toekomst in." Buiten Maastricht is het bureau van Bruls onder andere bekend vanwege het conceptueel sterke Media café en studioruimte voor het televisieprogramma 'Barend en Witteman' in Amsterdam en de Woon- en Autoboulevard te Heerlen. Inmiddels heeft het bureau opdrachten op alle schaalniveaus in heel Europa en werkt het vanuit een zelf ontworpen bedrijfspand in de Alexander Battalaan.

In zwarte bloes: Mathieu Bruls.

Wat winkelen en het winkelaanbod betreft, vindt Mathieu Bruls dat Maastricht het lang zo slecht nog niet doet. Wel mag er wat hem betreft meer aanbod in de zogenaamde creatieve bedrijvigheid komen. "Help bijvoorbeeld die tien edelsmeden in de stad om hun kop boven water te houden!" Het idee om in de toekomstige Belvédère meer plaats te maken voor dit soort nichezaken, juicht de architect in principe toe. Toch wil hij tegelijkertijd waarschuwen voor de neveneffecten van megabouwprojecten in een stad als Maastricht. "Men moet beseffen dat de aanpak van een dergelijk groot gebied vele jaren gaat duren.

Rubriek Mijn Maastricht

Kijk bijvoorbeeld maar naar de Céramique: daar is men nog steeds niet uitgebouwd!”

Hij bepleit zelf een meer gefragmenteerde aanpak van projecten als de Belvédère of het A2-gebied en vindt dat er meer partijen bij betrokken moeten worden. “Dat bevordert de pluriformiteit, een essentiële eigenschap die hoort bij een moderne, dynamische stad. Ook wat het culturaanbod betreft moet Maastricht uitkijken dat men de ‘tegencultuur’ niet doodknuffelt. Niet ruimte maken, maar ruimte laten, is mijn devies. Laat het culturele verkeer ongehinderd zijn gang gaan en steun zoveel mogelijk initiatieven. Zo kan er een natuurlijke ontwikkeling plaatsvinden en blijven uiteindelijk alleen de beste initiatieven over.”

Over cultuurbeleving raakt Mathieu Bruls niet snel uitgepraat: “Maastricht is zich onvoldoende bewust in welke bijzondere regio het ligt. Ik ben bijna elk weekend onderweg, meestal tussen Brussel/Vlaanderen, Brabant en het Roergebied. Dat is een grotere oppervlakte dan de Randstad. In dit gebied wonen miljoenen mensen, met een volstrekt unieke diversiteit aan cultuur. Dat is allemaal prima bereikbaar vanuit het

centraal gelegen Maastricht. Dat wil toch meer uitgevent worden.” Maastricht doet het goed als winkelstad, dus waarom niet ook een actiever beleid voeren om Maastricht als cultureel brandpunt kenbaar te maken, vindt Mathieu Bruls.

Het gaat hem trouwens niet alleen om het culturaanbod. “Een stad waarin de kunsten welig tieren, straalt een energie en dynamiek uit die bijvoorbeeld ook nieuwe bedrijvigheid aantrekt.” Wat de architect

betreft moet Maastricht de lat zeker niet te laag leggen. “Als het de stad menens is om een grotere rol in de Euregio te spelen, moet ze er in Den Haag

*“Dat wat van verre komt,
lijkt beter...”*

gewoon op aandringen om tenminste twee ministeries hierheen te verhuizen!” Dat zou een duidelijk signaal zijn voor de stad, de regio en ook de rest van het land, vindt de creatief directeur van Bruls en Co. “En wanneer we in de toekomst het

spoortracé ondertunnelen, hebben we meteen de geschikte locatie voor die nieuwe overheidsgebouwen”, voegt hij er geestdriftig aan toe. In zijn hoofd zijn de eerste lijnen al gezet.